

1 **UZASADNIENIE**

M. P. (1) 10 sierpnia 2020 roku, działając jako przedstawicielka ustawowa małoletniej M. P. (2) wniosła pozew przeciwko M. P. (3) o podwyższenie alimentów. Domagała się podwyższenia alimentów z kwoty 300zł, zasądzonej wyrokiem Sądu Okręgowego II Wydział Cywilny w Gdańsku z dnia 09.09.2015r. w sprawie o rozwód, sygn. akt IIC 4919/13 do kwoty po 1500zł miesięcznie, płatnej z góry, poczynając od dnia wniesienia pozwu do 10-go dnia każdego kolejnego miesiąca, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na wypadek opóźnienia terminu płatności którejkolwiek z rat do jej rąk, jako matki powódki. Jednocześnie wniosła o przeprowadzenie wymienionych dowodów oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu m.in. wskazała, iż od czasu uprawomocnienia się wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku minęło 6 lat. Pozwany płaci alimenty w kwocie 300zł, ale nie realizuje kontaktów ustalonych w wyroku rozwodowym. Nie czyni też osobistych starań o utrzymanie lub wychowanie M. P. (2). Powódka ma 12 lat, chodzi do 7 klasy. Ma problemy w nauce. Stwierdzono u niej dysleksję, dysortografię i dysgrafię. Na korepetycje z języka polskiego chodzi dwa razy do czterech razy w tygodniu, natomiast z języka angielskiego 1 raz w tygodniu. Koszt 1 godziny korepetycji wynosi 30zł. Przedstawicielka ustawowa odnośnie swojej osoby wskazała, iż jest matką samotnie wychowującą dwoje dzieci. Pełni opiekę nad niepełnosprawnym (...), w związku z czym otrzymuje świadczenie pielęgnacyjne w kwocie 1830zł miesięcznie. Łączny swój dochód określiła na kwotę 4.132zł miesięcznie. Wskazała, iż mieszka z dziećmi w wynajmowanym mieszkaniu, którego miesięczne utrzymanie to koszt łącznie 1.789zł. Podniosła, iż wyrok rozwodowy uwzględniał rozłożenie opieki i kosztów utrzymania na dwoje dzieci. Pozwany miał pod opieką syna M. P. (4), który obecnie ma 22 lata, pracuje i sam się utrzymuje. Odnośnie pozwanego wskazała, iż pracuje w firmie (...) Sp. z o.o. na stanowisku magazyniera, gdzie osiąga miesięczne wynagrodzenie netto w kwocie ok. 4000zł. Ponadto jest „złotą rączką” i z tego tytułu wpada mu sporo dodatkowych zleceń. Na utrzymaniu nie ma innych dzieci. Posiada mieszkanie, motor, nowoczesny sprzęt. Łączny miesięczny koszt utrzymania powódki wyliczyła na 1480zł.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości, natomiast na rozprawie uznał powództwo do kwoty 700zł (stanowisko pozwanego – k. 210 od godz. 00:05:30 do godz. 00:05:48).

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew wskazał m.in., iż pracuje jako konserwator sieci odwodnieniowej w (...) Sp. z o.o., gdzie otrzymuje wynagrodzenie w kwocie 3.998,29zł netto. Od 03 lipca 2020r. pozostaje w związku małżeńskim z M. P. (2). Swój miesięczny koszt utrzymania określił na kwotę 2.552zł. Wskazał, iż partycypuje w kosztach eksploatacyjnych za mieszkanie w kwocie 435zł. Spłaca kredyt zaciągnięty na poczet spłaty matki powódki w wyniku podziału majątku wspólnego po ustaniu małżeństwa, którego rata wynosi 529zł. Argumentował, iż jest osobą schorowaną. Zaprzeczył by wykonywał prace dorywcze i czerpał z nich dodatkowy dochód. Odnośnie mieszkania w T. przy ul. (...) wskazał, iż aktualnie mieszka w nim jego syn M., od którego nie pobiera jakichkolwiek opłat. Zaprzeczył, że ma jakiegokolwiek wartościowe ruchomości oraz jakoby w zeszłym roku podróżował po P.. Wskazał, że nie raz proponował matce powódki, że zabierze powódkę na wakacje, jednak ta za każdym razem odmawiała. (odpowiedź na pozew – k. 43-46).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia M. P. (2) urodziła się (...) w T..

Sąd Okręgowy w Gdańsku II Wydział Cywilny Rodzinny wyrokiem z dnia 09 września 2014r. w sprawie IIC 4919/13 rozwiązał związek małżeński rodziców małoletniej przez rozwód. Jednocześnie wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią powierzył jej matce, ograniczając władzę rodzicielską ojcu do prawa współdecydowania w istotnych sprawach małoletniej dotyczących kształcenia, leczenia oraz zmiany miejsca zamieszkania, natomiast wykonywanie władzy rodzicielskiej nad starszym bratem powódki małoletnim wówczas M. P. (4) Sąd powierzył pozwanemu. Sąd

kosztami utrzymania i wychowania małoletniej M. P. (2) obciążył oboje rodziców w ten sposób, że udział ojca ustalił na kwotę 300zł, pozostałymi kosztami obciążając matkę małoletniej, natomiast kosztami utrzymania M. P. (4) obciążył jego ojca w całości. Sąd uregulował również kontakty rodziców z dziećmi.

(dowód: odpis skrócony aktu małżeństwa – k. 9 akt SO w Gdańsku IIC 4919/13, odpisy skrócone aktów urodzeń – k. 9 i 19 oraz k. 10-11 akt SO w Gdańsku IIC 4919/13, wyrok z 09.09.2014r. – k. 10-13 oraz k. 142-144 akt SO w Gdańsku IIC 4919/13)

W czasie ostatniego orzekania o alimentach małoletnia M. P. (2) mieszkała z matką M. P. (1). W skład opłat obciążających zajmowane przez nie mieszkanie wchodził: czynsz – 400zł miesięcznie, prąd – 250zł co 2 miesiące, gaz – 250zł co dwa miesiące, opłata za TV – 76zł miesięcznie, opał na zimę – ok. 1000zł na sezon.

Małoletnia była uczennicą I klasy Szkoły Podstawowej. Miesięczny koszt jej utrzymania – bez kosztów opieki – wynosił 600-700zł. Była zdrowa.

Przedstawicielka ustawowa powódki M. P. (1) zatrudniona była w (...) Sp. z o.o. na stanowisku młodszego operatora produkcji z miesięcznym wynagrodzeniem w okresie od lutego 2014 r. do lipca 2014 r. w wysokości od 1.212,94zł do 1.331,93zł.

(dowód: zeznania przedstawicielki ustawowej – k. 129 od godz. 00:27:39 do godz. 00:42:34 akt SO w Gdańsku II C 4919/13, zaświadczenie – k. 134-139 akt SO w Gdańsku II C 4919/13)

Pozwany w chwili ustalania poprzedniej wysokości alimentów zatrudniony był w (...) Sp. z o.o. w G. na stanowisku konserwatora sieci kanalizacyjno-melioracyjnego z średnim miesięcznym wynagrodzeniem z sześciu miesięcy od 01.09.2013 r. do 28.02.2014 r. – w wysokości 3.628,87zł oraz w okresie 01.02.2014r. do 31.07.2014r. w kwocie 3.071,22zł netto.

M. P. (3) mieszkał wówczas z synem w wynajętym mieszkaniu o powierzchni 45m². Miesięczny koszt utrzymania brata powódki wynosił 550zł. Pozwany spłacał kredyt zaciągnięty wspólnie z przedstawicielką ustawową na zakup mieszkania z miesięczną ratą w kwocie 400zł.

(dowód: zeznania pozwanego – k. 128-129 od godz. 00:14:12 do godz. 00:20:11 akt SO w Gdańsku II C 4919/13, zaświadczenia o zarobkach – k. 47, 132 akt SO w Gdańsku II C 4919/13, harmonogram spłat – k. 71-72 akt SO w Gdańsku II C 4919/13)

Małoletnia M. P. (2) aktualnie zamieszkuje z matką M. P. (1) oraz z przyrodnim bratem M.. Koszt utrzymania zajmowanego przez nich mieszkania wynosi 1800zł miesięcznie i w jego skład wchodzi: czynsz, w tym czynsz za wynajem – 1500zł miesięcznie, opłata za energię elektryczną – 260zł co dwa miesiące, opłata za gaz – ok 50zł co dwa miesiące, Internet – 86-87zł miesięcznie.

Powódka jest obecnie uczennicą VII klasy Szkoły Podstawowej. Stwierdzono u niej dysleksję, dysortografię i dysgrafię. Średnio 2 razy w tygodniu pobiera korepetycje z języka polskiego, uczęszcza też na korepetycje z matematyki. Koszt jednej lekcji to 30zł.

W skład miesięcznych kosztów utrzymania powódki, poza udziałem w opłatach mieszkaniowych, wchodzi: wyżywienie – 500zł, odzież i obuwie – 150zł, środki higieny i kosmetyki – 150zł, wydatki na leki i leczenie, w tym stomatologiczne, okulistyczne i dermatologiczne – 200zł, telefon – 85zł, korepetycje – 90zł, wydatki szkolne – 50zł. W związku z nauczaniem zdalnym przedstawicielka ustawowa kupiła powódce laptopa za kwotę „19zł, na którego zakup pieniądze pożyczyla od koleżanki. Małoletnia obecnie zużywa tusze do drukarki.

Powódka pozostaje pod opieką stomatologa i dermatologa. Jest w trakcie leczenia zębów, wymaga wyleczenia jeszcze czterech. Stosuje maści przepisane przez dermatologa na suchą skórę oraz na trądzik młodzieńczy. Do dermatologa

uczęszcza w ramach NFZ. Od 2017 roku nosi okulary, które są wymieniane co roku. Koszt badania okulistycznego w 2021r. wyniósł 100zł, a nowych okularów w lutym br. 631,02zł.

Kontakty ojca z córką nie są realizowane w sposób określony wyrokiem rozwodowym. Małoletnia nie jeździ z ojcem na wakacje. Nie otrzymuje od niego kieszonkowego. Z okazji Świąt Wielkanocnych otrzymała od niego prezent o wartości 90zł, a na urodziny 100zł.

(dowód: zeznania przedstawicielki ustawowej – k. 210v od godz. 00:09:19 do godz. 00:26:31 i k. 211 od godz. 00:29:52 do godz. 00:35:45, zeznania pozwanego – k. 211v od godz. 00:35:45 do godz. 00:58:17 i k. 212 od godz. 00:58:17 do godz. 01:00:04, opinia po badaniach – k. 14-16, oświadczenia – k. 17, spis kosztów utrzymania powódki – k. 18, umowa najmu lokalu mieszkalnego – k. 22-24, powiadomienie o opłatach – k. 25, dowody wpłaty – k. 26, faktury i paragony – k. 27, 142, 143, 145-169, 209, recepta – k. 144)

Przedstawicielka ustawowa M. P. (1) pobiera zasiłek z uwagi na opiekę nad niepełnosprawnym synem M. P. (5) w wysokości 1971zł miesięcznie oraz alimenty na niego w kwocie 500zł. Chłopiec ten wymaga stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji. Ojciec M. został pozbawiony nad nim władzy rodzicielskiej. Małoletni uczęszcza do zerówki, do klasy integracyjnej. Posiada orzeczenie o niepełnosprawności. Ponadto M. P. (6) pobiera świadczenia z mops, w tym świadczenie 500+.

W 2015 roku przedstawicielka ustawowa otrzymała od pozwanego 80.000zł tytułem spłaty po podziale majątku małżeńskiego. Środki te przeznaczyła na leczenie syna, na wyjazd do H. i do N. oraz na wynajęcie mieszkania.

(dowód: zeznania przedstawicielki ustawowej – k. 210v-211 od godz. 00:09:19 do godz. 00:29:52, odpis aktu urodzenia – k. 19, orzeczenie o niepełnosprawności – k. 20, zaświadczenie – k. 21)

Pozwany ma 48 lat. Zatrudniony jest w tym samym miejscu co w dacie orzekania rozvodu tj. (...) Spółka z o.o. (spółka zmieniła nazwę) na stanowisku konserwatora sieci odwodnieniowej. Wynagrodzenie średnie pozwanego z ostatnich sześciu miesięcy: od 01 marca 2020 roku do 31 października 2020 roku wyniosło 3.998,29zł netto, w okresie od 01 kwietnia 2020 roku do 30 września 2020 roku – 4.038,60zł netto, a z ostatnich trzech miesięcy od 01 stycznia 2021 roku do 31 marca 2021 roku wyniosło 3.961,07zł netto. Poza tym pozwany w październiku 2020 otrzymał nagrodę w kwocie 400zł, a w grudniu w kwotach 8.000zł i 2.096zł. W grudniu 2020 otrzymał też nagrodę jubileuszową w wysokości 20.907,32zł oraz świadczenie socjalne w wysokości 500zł. W 2020 roku uzyskał dochód w wysokości 106.322,90zł, a rok wcześniej w wysokości 87.430,49zł.

Pozwany nagrodę jubileuszową otrzymuje co 5 lat.

W bieżącym roku otrzymał nagrodę w kwocie 1.734zł.

Pozwany posiada dwa rachunki bankowe.

M. P. (3) mieszka z żoną w jej mieszkaniu. Jego żona otrzymuje wynagrodzenie w wysokości minimalnej krajowej.

M. P. (3) spłaca kredyt, którego rata wynosi 529zł miesięcznie. Koniec spłaty tego kredytu przypada na rok 2023. Od 5 lat syn M. nie jest na jego utrzymaniu. Mieszka on w mieszkaniu należącym do pozwanego, za co przekazuje ojcu 800zł miesięcznie, z czego pozwany reguluje opłaty związane z utrzymaniem tego mieszkania tj.: czynsz – 427zł, prąd – 250zł co dwa miesiące, gaz – 200zł co dwa miesiące, tv kablowa – 109zł.

Miesięczny koszt utrzymania pozwanego wynosi 1.723zł i w jego skład wchodzi: czynsz za mieszkanie – 300zł, energia – 63zł, telewizja i Internet – 72zł, telefon komórkowy – 55zł, odzież, bielizna – 70zł, obuwie – 70zł, witaminy i lekarstwa – 200zł, bilet miesięczny – 102zł, paliwo – 30zł, wyżywienie – 600zł, kosmetyki i środki czystości – 50zł, rozrywka – 50zł, polisa zdrowotna – 49zł, ubezpieczenie samochodu, motoru i przegląd – 12zł.

M. P. (3) leczony jest z powodu chorób przewlekłych: hiperlipidemii mieszanej, bólu kręgosłupa o typie radikulargii lewostronnej, spondylozy L4/S1, dyskopatii L4/S1 oraz podwyższonych transaminaz. Od 4 lat przyjmuje leki. W lutym przebywał na dwutygodniowym zwolnieniu lekarskim, miał wówczas rehabilitację. Nie posiada orzeczenia o niezdolności do pracy ani o niepełnosprawności.

Za stomatologa płaci średnio miesięcznie 200zł, przy czym nie jest tak w każdym roku. W ostatnim czasie za wstawienie zęba zapłacił 1.500zł.

Pozwany poza powódką nie posiada nikogo na swoim utrzymaniu.

(dowód: zeznania pozwanego – k. 211v od godz. 00:35:45 do godz. 00:58:17, zeznania przedstawicielki ustawowej – k. 210v od godz. 00:09:19 do godz. 00:26:31, zaświadczenia o zarobkach – k. 49, 101, 174, odpis aktu małżeństwa – k. 50-51, spis kosztów utrzymania – k. 52, 88, informacja ze Wspólnoty Mieszkaniowej – k. 53-58, 200-205, faktury – k. 59-64, 178-199, harmonogram spłaty kredytu – k. 65, 206-208, informacja o zabiegach – k. 66, paragon – k. 67, zeznania PIT-37 – k. 97-100, 171-173, historia transakcji – k. 102-112, karta wynagrodzeń pracownika – k. 175, informacja dla lekarza kierującego – k. 176, zaświadczenie – k. 177)

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego w postaci dokumentów zebranych w aktach niniejszej sprawy oraz w aktach IIC 4919/13 Sądu Okręgowego w Gdańsku, z których przeprowadzono dowód, a także na podstawie zeznań przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda M. P. (1) oraz pozwanego M. P. (3).

Przy ustalaniu aktualnej sytuacji życiowej małoletniej powódki M. P. (2) oraz aktualnych kosztów jej utrzymania Sąd wziął pod uwagę koszty przedstawione przez jej matkę w trakcie przesłuchania oraz w zakresie wydatków szkolnych i korepetycji przedstawione w dołączonym do pozwu spisie – k. 18. I tak, w ocenie Sądu kwota 500zł na wyżywienie dla dziecka w wieku małoletniej nie jest wygórowana, uwzględnia ona ceny poszczególnych produktów o jakości odpowiadającej potrzebom małoletniej. Kwota 150zł na odzież i obuwiu również nie została zawyżona, uwzględnia ona wiek powódki oraz związane z nim potrzeby tj. zwłaszcza fakt, iż znajduje się w fazie silnego wzrostu. Wydatki na środki higieny i kosmetyki określone na 150zł miesięcznie uwzględniają to, że małoletnia z uwagi na problemy skórne, w tym trądzik, wymaga stosowania środków specjalnych polecanych przez dermatologa. Sąd, biorąc pod uwagę wysokość dochodów pozwanego, nie widzi możliwości pominięcia tych wydatków w usprawiedliwionych kosztach utrzymania małoletniej. Podobnie sytuacja się przedstawia z kosztami leków określonych przez matkę powódki na kwotę 200zł, przy czym Sąd, ze względu na to, że małoletnia na stałe nie przyjmuje żadnych leków uznał, iż w kwocie tej mieści się również koszt leczenia, w tym stomatologicznego, dermatologicznego i okulistycznego. Kwota 200zł na ten cel w żadnym razie nie może zostać uznana za wygórowaną. Pozwany, przedstawiając swoje wydatki na stomatologa tj. że w ostatnim czasie za wstawienie zęba zapłacił 1500zł potwierdził, że wydatki powódki na leczenie nie są zawyżone i odpowiadają aktualnym cenom. Trudno jest odmówić dziecku dostępu do leczenia, w tym dentystrycznego, zwłaszcza w momencie, gdy jego ojciec dba o swoje zęby i wydaje na ten cel określone środki. Koszty korepetycji małoletniej również należy uznać za usprawiedliwione. Dziecko, u którego stwierdzono dysleksję, dysortografię i dysgrafię, czyli tak jak u powódki, wymaga pomocy w nauce, tak by nadązało z programem nauczania i w przyszłości miało takie same szanse na zdobycie wykształcenia, zawodu, jak jego rówieśnicy. Do wydatków niezbędnych do utrzymania powódki zaliczyć też trzeba wydatki na utrzymanie telefonu komórkowego. Aktualnie wydatki na ten cel należą do podstawowych, szczególnie z uwagi na naukę zdalną, kiedy to telefon jest jednym z podstawowych narzędzi komunikacji z kolegami oraz nauczycielami. Oczywistym jest również, że dziecko w wieku szkolnym wymaga nakładów na różnego rodzaju wydatki związane z edukacją

i szkołą, a kwota 50zł miesięcznie na ten cel jest jak najbardziej adekwatna. Sąd, rozważając o usprawiedliwionych potrzebach powódki, miał na uwadze również to, że nosi ona okulary, które są okresowo wymieniane oraz, że poza stałymi wydatkami na jej utrzymanie, często dochodzą takie jak np. związane z zakupem laptopa i tuszu do drukarki, co miało miejsce w ostatnim czasie. Dodatkowo w skład utrzymania powódki wchodzi jej udział w opłatach mieszkaniowych wynoszący 600zł, co stanowi iloraz sumy wydatków podzielonych na liczbę mieszkańców tj. 1.800zł na 3 osoby (powódka, jej matka oraz przyrodni brat). W tym miejscu dodać należy, iż Sąd, ustalając koszty utrzymania powódki nie oparł się na spisie przedstawionym przez pełnomocnika strony powodowej zawartym na k. 140v-141, albowiem jest on nieczytelny, suma poszczególnych pozycji nie stanowi kwoty 2.410zł oraz nie zawiera tak podstawowych wydatków jak chociażby na wyżywienie.

Sąd uznał za wiarygodne twierdzenia przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki w zakresie uzyskiwanych przez nią dochodów gdyż poza tym, że nie były kwestionowane przez pozwanego, to dodatkowo zostały one potwierdzone zaświadczeniem wystawionym przez Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w T. – k. 21. Wiarygodne w ocenie Sądu są również zeznania matki powódki dotyczące tego, że nie podejmuje obecnie pracy. Przepisy, na mocy których pobiera zasiłek na syna, uniemożliwiają jej podjęcie zatrudnienia.

Zebrany materiał dowodowy nie potwierdza natomiast zeznań M. P. (1) dotyczących tego, że jej syn M. płaci ojcu kwotę 800zł za to, że zajmuje jego mieszkanie, gdyż historia rachunku pozwanego potwierdza jego wersję a mianowicie, że M. przesyła mu kwotę 800zł, a on z kwoty tej reguluje opłaty mieszkaniowe.

Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanego M. P. (3) co do jego aktualnej sytuacji życiowej i mieszkaniowej, albowiem są one jasne, spójne i logiczne, a poza tym nie były kwestionowane przez stronę przeciwną. Sąd uznał, iż przedstawione przez pozwanego koszty jego utrzymanie są zgodne ze stanem rzeczywistym. Sąd do miesięcznych kosztów utrzymania pozwanego nie zaliczył jedynie rat spłacanego przez niego kredytu, albowiem zobowiązania kredytowe nie mogą wyprzedzać obowiązku alimentacyjnego rodziców wobec dzieci w związku z czym, ustalając wysokość obowiązku alimentacyjnego Sąd nie może brać ich pod uwagę. Wyjaśnienia pozwanego w zakresie przeznaczenia jego nagrody jubileuszowej, którą otrzymał w 2020 roku były niejasne. Pozwany nie potrafił wytłumaczyć dokładnie, jakie, na jaki cel przeznaczył. Natomiast nawet jeżeli pozwany faktycznie nadpłacił kredyt, to nie mogło to się odbyć kosztem małoletniej powódki, gdyż spłaca mieszkanie, które stanowi jego własność, a nie własność powódki.

Sąd uznał za w pełni wiarygodne dokumenty, z których przeprowadził dowód, gdyż ich autentyczność i prawdziwość nie budziła wątpliwości. Dokumenty te zostały zgromadzone w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami prawnymi, a także mają charakter kompletny. Wiarygodność tych dokumentów nie była w toku postępowania kwestionowana przez żadną ze stron.

Sąd na mocy art. 235²§1 pkt 5 kpc pominął pozostałe wnioski dowodowe w tym z wizji lokalnej mieszkania i przesłuchania świadków, albowiem zmierzały one jedynie do przedłużenia postępowania. W ocenie Sądu wszystkie okoliczności istotne w sprawie zostały w odpowiedni sposób wyjaśnione, a zebrany materiał dowodowy był pełen i pozwalał na wydanie wyroku.

Nie ma sporu między stronami, że żadne z rodziców ani małoletnia powódka nie posiadają majątku, z którego mogliby czerpać dochody na pokrycie kosztów utrzymania powódki.

Materialno-prawną podstawą powództwa o podwyższenie alimentów jest art. 138 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Z przepisu tego wynika, że uprawniony może domagać się zmiany wysokości alimentów wyłącznie wówczas, gdy nastąpiła zmiana stosunków, czy to w sferze usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, czy też w

zakresie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. To bowiem od tych dwóch zasadniczych przesłanek na mocy art. 135 § 1 wskazanego kodeksu uzależniony jest zakres obowiązku alimentacyjnego, przy czym – jak się w literaturze i orzecznictwie powszechnie podnosi – ingerencja w wysokość alimentów uzasadnia jedynie taka zmiana okoliczności, która ma charakter trwały i dotyczy okoliczności istotnych.

Odnosnie usprawiedliwionych potrzeb małoletniego należy wskazać, iż usprawiedliwione potrzeby osoby małoletniej definiuje się jako potrzeby, których zaspokojenie zapewni jej odpowiedni do wieku i uzdolnień prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Rodzice w zależności od swoich możliwości zobowiązani są zapewnić dziecku środki do zaspokojenia jego potrzeb fizycznych i duchowych (wyżywienie, mieszkanie, odzież, środki higieny osobistej, leczenie w razie choroby), a także środki wychowania, kształcenia, dostarczania rozrywek i wypoczynku. Przy ocenie, która z potrzeb powinna być uznana za usprawiedliwioną należy brać z jednej strony możliwości finansowe rodziców, z drugiej zaś zakres i rodzaj potrzeb.

Do świadczeń alimentacyjnych względem dzieci obowiązani są oboje rodzice. Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy z jednej strony od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, a z drugiej od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonywanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie.

Zatem w przedmiotowej sprawie Sąd rozważał, czy w usprawiedliwionych potrzebach małoletniej powódki M. P. (2) oraz w możliwościach zarobkowych i majątkowych pozwanego M. P. (3) zaszyły takie zmiany, które uzasadniałyby podwyższenie alimentów uiszczanych przez zobowiązanego na rzecz uprawnionej, a jeżeli tak, to w jakiej wysokości. W ocenie Sądu, nastąpiły zmiany zarówno w zakresie usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki jak i w zakresie możliwości finansowych pozwanego.

Strona powodowa wykazała, iż od ustalenia ostatnich alimentów nastąpił wzrost kosztów utrzymania małoletniej powódki w zakresie jej utrzymania i wychowania. Od ustalenia alimentów na poziomie 300zł upłynęło ponad 6,5 roku. W tym czasie niewątpliwie nastąpiła zmiana kosztów utrzymania powódki. Poprzednio małoletnia M. P. (2) była uczennicą I klasy Szkoły Podstawowej, miesięczny koszt jej utrzymania wynosił 600-700zł, była zdrowa i mieszkała tylko z matką. Obecnie M. ma 13 lat, uczęszcza do VII klasy Szkoły Podstawowej. Stwierdzono u niej dysleksję, dysortografię i dysgrafię. Wymaga korepetycji z języka polskiego i matematyki. Jej sytuacja mieszkaniowa a się o tyle, że obecnie mieszka również z przyrodnim bratem M.. Wymaga leczenia stomatologicznego oraz dermatologicznego. Nosi okulary. Stały miesięczny koszt jej utrzymania wynosi około 1.800zł (wyżywienie – 500zł, odzież i obuwie – 150zł, środki higieny i kosmetyki – 150zł, wydatki na leki i leczenie, w tym okulistyczne, stomatologiczne i dermatologiczne – 200zł, telefon – 85zł, korepetycje – 90zł, wydatki szkolne – 50zł, udział w opłatach mieszkaniowych – 600zł). Do tego dochodzą koszty, które nie mają charakteru stałego takie jak np. związane z zakupem laptopa, czy tuszu do drukarki. Zatem miesięczny koszt utrzymania powódki w porównaniu z poprzednim okresem wzrósł o około 1100zł.

Sytuacja przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki od czasu rozwodu z pozwanym zmieniła się zasadniczo. Poprzednio miała na utrzymaniu tylko powódkę i zatrudniona była w (...) Sp. z o.o. z miesięcznym wynagrodzeniem w okresie od lutego 2014 r. do lipca 2014 r. w wysokości 1.212,94zł do 1.331,93zł. Obecnie, poza powódką, na swoim utrzymaniu posiada małoletniego syna M., który jest dzieckiem niepełnosprawnym i w związku koniecznością sprawowania nad nim opieki zrezygnowała z zatrudnienia i, pobiera zasiłek w wysokości 1.971zł miesięcznie.

W okresie od orzekania o alimentach na rzecz małoletniej M. P. (2) zmieniła się również sytuacja pozwanego. Poprzednio, poza powódką, miał na swoim utrzymaniu małoletniego wówczas syna M.. Ten jednak od 5 lat jest już samodzielny i pozwany nie łoży na jego utrzymanie. Aktualnie pozwany poza powódką nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Nadal zatrudniony jest w tym samym zakładzie pracy, przy czym jego średnie wynagrodzenie wzrosło z około 3.000zł miesięcznie do około 4.000zł miesięcznie. W minionym roku dodatkowo otrzymał nagrodę jubileuszową, inne nagrody oraz świadczenia socjalne. Jego żona pracuje.

Przyjmując, iż usprawiedliwione potrzeby powódki kształtują się na ustalonym powyżej poziomie tj. około 1.800zł miesięcznie, Sąd ustalając wysokość alimentów w sprawie zobligowany był do uwzględnienia w tym zakresie drugiej ze wskazanych powyżej przesłanek, tj. zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Oceniając możliwości płatnicze pozwanego Sąd miał przede wszystkim na uwadze, że pozwany poza małoletnią M. P. (2) nie ma innych dzieci na swoim utrzymaniu, co jest okolicznością bezsporną oraz, że z wykonywanej pracy osiąga stały dochód w wysokości około 4.000zł netto miesięcznie. Już samo to przekonuje, iż jest on w stanie łożyć alimenty na swoje dziecko w wysokości po 1.000 złotych miesięcznie, bowiem alimenty te i tak pochłoną tylko około 25% jego stałych dochodów.

W tym miejscu, odnosząc się do zarzutów czy też twierdzeń pozwanego o braku po jego stronie możliwości uiszczania alimentów wyższych niż w kwocie 700 zł miesięcznie wskazać, iż żaden przepis prawa nie zwalnia nawet najuboższych czy znajdujących się w trudnej sytuacji majątkowej czy życiowej rodziców od stałej alimentacji na rzecz małoletnich dzieci, które nie są w stanie utrzymać się samodzielnie. Jest wręcz przeciwnie – nawet trudna sytuacja materialna rodziców nie zwalnia ich od obowiązku świadczenia na potrzeby dzieci. Zmuszeni są oni dzielić się z dziećmi nawet bardzo szczupłymi dochodami, chyba że takiej możliwości są pozbawieni w ogóle, co oczywiście w niniejszej sprawie, gdzie pozwany jest osobą, która nie posiada żadnych przeciwwskazań do pracy oraz ma stałe wynagrodzenie w kwocie około 4.000zł netto miesięcznie, nie ma miejsca. W sytuacjach skrajnych, zwłaszcza o charakterze przejściowym, sprostanie obowiązkowi alimentacyjnemu wymagać nawet może poświęcenia przez rodziców części składników swojego majątku dla zaspokojenia potrzeb dzieci (zobacz w tym zakresie np.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 marca 2000 roku wydany w sprawie o sygnaturze akt I CKN 1538/99, LEX nr 51629), w związku z czym w realiach niniejszej sprawy – zdaniem Sądu – nie można mówić o braku możliwości podzielenia się przez ojca ze swoim dzieckiem jedynie około 1/4 swojego obecnego dochodu. W tym miejscu wskazać należy, iż Sąd nie podziela stanowiska strony pozwanej, iż nagród i premii nie należy wliczać, ustalając wysokość alimentów na dziecko, albowiem byłoby to zaprzeczeniem jednej z podstawowych zasad ustalania obowiązku alimentacyjnego tj. zasady równej stopy życiowej, która oznacza, iż dzieci mają prawo żyć na takim samym poziomie jak ich rodzice, niezależnie od tego, czy żyją razem, czy w rozłączeniu. Poza tym analiza zeznań o wysokości osiągniętego dochodu PIT-37 k. 97-100 i k. 171-173 pozwala przyjąć, że pozwany nie tylko w 2020 roku otrzymał dodatkowe świadczenia z miejsca swojego stałego zatrudnienia. Świadczenia w podobnej wysokości – po odjęciu nagrody jubileuszowej, którą otrzymuje raz na pięć lat - otrzymał również w 2019 roku. W przeciwnym razie 2019 roku tylko z wynagrodzenia podstawowego nie osiągnąłby dochodu w wysokości 87.430,49zł. Pomijając jednak dodatkowe dochody pozwanego, jego podstawowe wynagrodzenie w wysokości około 4000zł netto miesięcznie w całości wystarcza na zaspokojenie jego potrzeb (określanych na 1.723zł), na uiszczenie alimentów na rzecz córki w ustalonej wysokości 1000zł, która to kwota stanowi około 60% usprawiedliwionych kosztów jej utrzymania, a nawet na spłatę rat kredytu. Dodać tutaj jeszcze należy, iż dla Sądu całkowicie niezrozumiałą jest argument strony pozwanej dotyczący momentu, w którym przedstawicielka ustawowa wystąpiła z pozwem w niniejszej sprawie - tego, iż zbiegł on się z zawarciem przez niego kolejnego związku małżeńskiego. Data wystąpienia z powództwem o podwyższenie alimentów zależy od woli strony powodowej, nie jest ona w tym zakresie związana żadnym terminem. Wobec czego wiązanie jej ze ślubem pozwanego, które to zdarzenie nie ma wpływu na jego możliwości zarobkowe i majątkowe, w kontekście obowiązku alimentacyjnego wobec dziecka, pochodzącego z jego poprzedniego małżeństwa, jest chybione. Tym bardziej jest nielogiczne, że sam pozwany wskazywał, że na swoim utrzymaniu posiada tylko powódkę.

W pozostałym zakresie obowiązek utrzymania małoletniej powódki spoczywa na jej matce, która bezspornie swój obowiązek alimentacyjny wobec niej spełnia poprzez jej codzienną opiekę i wychowanie. W myśl art. 135 § 2 kro, wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. Z poczynionych ustaleń wynika, iż pozwany nie kontaktuje się z córką w sposób określony w wyroku rozwodowym, nigdy nie zabiera jej na wakacje. Wskazać należy, iż obowiązek rodziców ponoszenia ciężarów utrzymania i wychowania dziecka jest

niezależny od tego, gdzie znajduje się dziecko. Jeśli rodzice nie mieszkają razem i dziecko mieszka u jednego z rodziców, pozostając pod jego faktycznym „kierownictwem”, nie zwalnia to drugiego z rodziców od udziału w kosztach utrzymania i wychowania dziecka. Co więcej, udział takiego rodzica (w tym przypadku pozwanego) w finansowaniu kosztów utrzymania dziecka powinien być wyższy, niż tego z rodziców, na którym dodatkowo spoczywa ciężar wychowania małoletniej (w tym przypadku matka powódki). Z uwagi na to, że M. P. (2) ma 13 lat i nie wymaga już takiej pielęgnacji jak małe dziecko, Sąd uznał, iż finansowy udział matki w kosztach jej utrzymania winien wynosić około 40%. Niższy udział byłby nieadekwatny do stanu rzeczywistego tj. do tego, że powódka większość czynności osobistych wykonuje samodzielnie oraz do możliwości finansowych matki powódki, która otrzymuje zasiłek w kwocie 1.971zł i aktualnie z uwagi na konieczność sprawowania stałej opieki nad młodszym niepełnosprawnym synem nie ma możliwości podjęcia jakiegokolwiek zatrudnienia.

Na koniec dodać należy, iż Sąd zarówno od przedstawicielki ustawowej jak i od pozwanego nie wymaga podejmowania dodatkowego zatrudnienia. Matka powódki, jak wyżej wskazano, musi zapewnić opiekę swojemu niepełnosprawnemu synowi, a ojciec powódki pracuje w pełnym wymiarze pracy i musi mieć czas na odpoczynek i regenerację.

Z uwagi na fakt, iż pozwany winien był się liczyć z obowiązkiem zasądzenia alimentów, bowiem obowiązek ten powstaje z mocy ustawy, alimenty zasądzone zgodnie z żądaniem od dnia 10 sierpnia 2020 roku.

W związku z powyższym, Sąd na mocy art. 138 kro w związku z art. 135 § 1 i 2 kro w związku z art. 133 § 1 kro orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku. Powództwo oddalono w zakresie, w jakim przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki wniosła o podwyższenie alimentów do kwoty powyżej 1000 złotych miesięcznie, o czym Sąd orzekł na mocy art. 138 kro w związku z art. 135 § 1 kro a contrario w punkcie II wyroku.

Sąd na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2005 r., Nr 167, poz. 1398 ze zm.) zasądził od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 500 złotych tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej, od której powódka była zwolniona na mocy art. 96 ust. 1 pkt 2 w/w ustawy. Alimenty podwyższono o łączną kwotę 700 złotych miesięcznie, zatem wartość przedmiotu sporu w zakresie uwzględnionego powództwa wynosiła 8.400 złotych (700 zł x 12), co wynika z art. 22 kpc. Opłata stanowi zaś 500zł (art. 13 ust. 1 pkt 5 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych).

Z uwagi na to, że obie strony poniosły koszty zastępstwa procesowego – gdyż obie korzystały z profesjonalnych pełnomocników i obie częściowo wygrały, i częściowo przegrały proces, Sąd na podstawie art. 100 zdanie 1 kpc zniósł wzajemnie między stronami koszty zastępstwa procesowego (punkt IV wyroku).

Ponadto, Sąd na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc nadał wyrokowi w punkcie I rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 222/20

ZARZĄDZENIE

1. odnotować;
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć zgodnie z wnioskiem;
3. przedłożyć z wpływem lub celem uprawomocnienia.

T.; 18 maja 2021r.